

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXIX. Die Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

P. FRANCISCVS
MACCIADVS.

& P. BERNARDVS
PEREIRA.

Lusitani in
Æthiopia.
28. Sept.
1615.
Fides.

SVLtanu Sequedo Æthiopiae Imperatore ad Christum adducto, ad ingentem rei Christianæ spem eō proficisciabantur duo hi Patres Goā. Per iter ab Auxa Gurellano Principe Mahumetano, carcere, iudiciis, vinculisque vexati sunt, atque occisi, quia id placitum credebatur Cabraëli, qui contra Sequendum Abassinæ Imperatorem Christo addictum, pro Schismate ruendo arma ferebat: & sciebatur Patres hos ad Sequendum

pro fidei Christianæ propagatione, a deoque pro extirpando Schismate, proficisci.

Thomas Riocan.

Ludouicus Cafucu.

Dionysius Yamamoto. Nouitij.

Tres hōce Seminaria Societatis ad omnem Christianæ disciplinæ normam instituēre. Vnde illi postea Sociis inter labores Euangelij viles ubique adiutores, ac periculorum quoque socij fideles adhæsere. Fuē aliquamdiu extorres à patria, ob Christi fidem: sed Fides, cūm rediissent, ac Patribus comites perpetui adessent, Nangasachi in carcerem coniecti sunt, & (quia id petebant) ritē in Societatem admissi. Cœræ tandem lento igne cremati sunt; quod Christianam fidem populis praedicassent.

Iapones
Cocuræ, t.
Sept. 1633.

XXIX. DIE SEPTEMBRIS.

P. IOANNES P. FRANCISCVS
ROXAS.

29. Sept. b.
Hispanus
Madridi.
1605. xrat.
53. Soc. 37.

B. V.
Humilit.

S. P. Ignat.

LAudatur à summa in B. V. religione, ieiuniis, & aliis obsequiis cōtestata; sed obedientiæ, ac humilitatis exercitatione potissimum; vnde nec reddi rationem volebat si quidpiam imperaretur. Humilitatis officia obibat lubens cūm semper, tum vna quotannis hebdomodâ quam totam abiectionis culinæ officiis transcribebat. S. P. Ignatius ab illo imploratus valetudinem Ioannis, vitio stomachi ad extremæ deductam, illi aliquando restituit.

HVmilitatis, & pietatis studio, etiam sacerdos, aliis sacrificantibus ministrabat lubens: & quicquid in culina, quicquid domi lardum est expurgabat. Flagellis, ciliciis vrticis, æstu, frigore, ieiuniis saeum in modum se macerabat, ubique in omnesse afflendi occasiones intentus. Promisit, se intra trimestre pro Benefactrice quadam 36. millia actuum mortificationis externæ oblaturum Deo. adeò vsu condidicerat id genus occasionum & querendarum, & usurpandarum modum. SSS. Trinitati multifariam colendæ vnicè fuit addictus, vnde multa de illo conscripsit: & à Pontifice obtentâ veniā, quotidiane præfationi

Rhetus Ro-
mar. 19 Sep.
1609. xrat.
66. Soc. 50.

Humil.
Mart. 5.

SSS. Trinit.
En.

tioni in sacro adiecit illam, quæ est de SSS. Trinitate. Tria illi erant omnia, religiosæ eius numeri obseruatione in vñu communi. Nomen Dei non nisi flexis humi genibus scribebat. Tempa, facella, imagines illi ut fierent procurabat: per octo dies ante, & post festum SSS. Trinitatis, consuetis afflictionibus, & precibus alterum tantum addebat. Festi illius nocte rotâ in sacello sacrificali apparatu induitus perugil stebat ante altare; ac manè incredibili animi voluptate sacram per horam integrum celebrabat. In extinti corde tres flammulæ inuentæ, quæ in vna parte in vnam coalescabant, medico id stupente. Laudatio illius in triclinio habita. Cadauer loculo inclusum cum hac epigraphe: P. Franciscus Folianus Soc. Iesu: eximius SSS. Trinitatis cultor.

P. IOANNES DE FONSECA.

Lusitanus
in Iaponia.
29. Sept.
1610. xxiat.
50. Soc. 32.

ARIMÆ IAPONES multos per annorum 16. interuallum fœcundo sudore conuertit. Hunc demum inedia, & arumna longissimæ atque plurimæ confecere, cum tempore exilij Sociis eiectis, clam ipse istic latuit ut Christi pusillo gregi prodesset.

P. FERDINANDVS MONROIS.

Hispanus
Lima, 29.
Sept. 1616.
xxii. 64.
Soc. 49.

QVOTIDIE per 5. vel 6. horas orabat: noctu quoque ad id perugil coram SSS. Sacramento prostratus; quo tempore ibidem somno aliquando captus, Christum vidit, qui dicebat; se velle illum docere modum orandi facillimum, sibi gratissimum: ut nempe æterno Patri gratias, & laudes dicere assueceret pro concessio no-

bis SS. Euch. Sacramento: à quo tempore voluptas illum suauissima incessebat ad illa sacri verba, *Domine Sancte, pater omnipotens etc.* plurimumque illo orandi modo profecit. Matutinum nocte modi in templo reliquas horas suis temporibus accuratissimè recitabat. Per 33. annos ad sacram se parabat, ita, ut vesperi mediâ horâ de illo mysterio meditaretur; manè ante sacram sub sacro primo aliâ mediâ: tum sacro celebrando & gratiarum actioni horam vnam dabat: & duo sacra audiebat. Quotidie recitabat officium SSS. Trinitatis, B. Virginis, & cum in choro præscribitur officium defunctorum: Feriâ v. verò officium de SS. Sacramento; Dominicam orationem, & Angelicam salutationem in honorem S. Mariæ Ægyptiacæ quadragies; in honorem S. Mariæ Magdalenaæ trices; in honorem S. Alexij 34. quotidie recitabat. In S. Virgulæ ac sociorum honorem suas preces ita distribuit, ut vndeци milium Virginum singulis quorannis oratio vna obtineret. Festa Sanctorum, quos impensis colebat, publicâ in triclinio sui verberatione præueniens. E S. Pauli Epistolis vnum caput quotidie perlegbat ex voto. Extremis sex annis quothebdomadis feriâ 11. iv. & vi. non nisi panem & aquam in cibum & potum admittebat. A fructibus penitus abstinebat: cilicium ab anno 1609. gestabat quotidie. Pro quodam, qui confitebatur, & ore lingua que mox tumesciente SS. Maria nomen pronunciare non poterat, in sacro oravit; manus capiti eius imposuit: & ille Mariam deinceps expedite pronunciauit. Coram B.V. imagine orantem fulmen cirumiuit illæsum. Moriens, quicquid pro se offerendum Deo esset suffragiorum, in subsidium animabus Purgatorij testamento legauit, tabulis supremæ charitatis. Mula quâ vehebatur.

Sacrum

Breviarii

Sacrum

Sancti

Lectio.

Mortis.

B.V.

Purgatori

Charitatis.

hebatur illum non eō, quod ipse volebat sed ad alium locum vexit & ad portam substitut obstinata. Domum ingressus Pater ægrum illic in agone reperit, & expiavit. Plura in vita.

P. GREGORIUS RVMER.

Hungarus.
Brune 19.
Sept. 1617.
ætat. 57.
Soc. 35.

Superior.

Patiens.

HVnc inter primores suos ponunt Austriae, Bohemiamque Provinciam, quas difficillimis temporibus decennio gubernauit, qua modestia, constaniam, circumspectione, indulgentiam, prouidentiam, disciplinam, erga omnes & ægros potissimum charitate, qua in se ipsum severitate insigni. Hæc omnia particularim fusi laudant annuae ac elogia virorum illustrium missa è Provincia Bohemiae quam ab Austriae Gregorius diuulsi, ac primus Provincialis rex. Diros laterum cruciarus religioso silentio ferrebat, & illâ interdum condiebat vocem: ô bone Iesu, ô Iesu bone, miserere. Franciscus Cardinalis Princeps a Dietrichstein fereretur illius comitatus, sociis officium defunctorum recitantibus se adiunxit. Ferdinandus vero II. Imperator eodem tempore Brunam apulsus auditio eius mortis nuncio; multum indoluit, multum sibi cum eo viro commodi perissè palam testatus. Rexit deinde Austriae Provinciam per insigni habilitate ac felicitate, etiam P. Ioannes Rumer Gregorij germanus, de quo dixi in preiosis occupationibus morientium in Societate.

P. ONUPHRIUS SARACVS.

Italus Lan-
ciani. 19.
Sept. 1650.
ætat. 45.
Soc. 19.

ADolescens admodum ad Societatem adlectus, & in ea quatuor vota professus, præter laudes alias, in

sacris missionum expeditionibus industrie atque cum eximio animarum quæstu versatus est. Post mortem Octauio Longaretto, & Vincentio de Carceribus Theatæ per quietem spectatus est, ut id iurato chirographo testatur Octauius, quod etiam Vincentij, ac demum Notarij publici nomine ritè firmatum est. Scribit ergo iurecurando id asseuerans. Octauius, anno 1656. post clamatam coniugem, sororem, quatuor nepotes, &c. peste extintos se quoque eodem malo contum, & lecto affixum, voto in S. Xauerij honorem facto visum sibi per quietem audire ex imagine quæ istuc ad lectum pendebat, S. Xauerium dicentem: Octavi, bono animo es: nil dubita, iam enim ego tibi obtinui sanitatem. Inde Octauio maior increuit fiducia, valetudine etiam sensim omnia magis prospera promittente. Deinde quinto ferè post die visum sibi sospito ait P. Onuphrium Saracum, qui (vt Octauius in chirographo illo suo loquitur) Apostolico animarum studio, & Seraphico animi ardore inter opitulandum animabus, post gloriosos labores in missione Lanciani vitam sanctè finierat, magno virtutis ordinariæ maioris exemplo. Ergo Onuphrius vultu magnoperè hilari, Ne metue, aiebat, Octavi: non moriere. Nam S. Franciscus Xauerius tibi recuperandæ sanitatis gratiam impetravit. Ad hæc æger etiam in somno memor P. Onuphrium Saracum ante annos aliquot è vita migrasse: Quomodo, aiebat, ô Pater, id mihi potes promittere, cum ante plures annos extremum diem obieris? Ita quidem se res habet, respondit Pater: sed Deus Dominus noster mihi potestatem fecit ut ad te veniam, neque certiore facherem de valetudine prospera tibi redditura; & huius boni nuncij baiulus tibi essem. Atque hisce ita dictis videri desit, & audiri.

audiri. Cum autem Octavius æger, iam animo ferenior manè de læto eius noctis nuncio cogitaret; ecce tibi adfuit eum inuisens (at ignarus horum) Vincentius dictus de carceribus, qui Octauij filium ēbaptismo ritè susceperebat: & Age, ait, alacri animo esto, Octauij: certum est te hac vice minimè moriturum. Hac enim nocte mihi per quietem viuis P. Ouaphrius Saracus,

me securum esse iussit de gratia imperatrā. Quapropter nil dubita te breui valetudinem integrā recuperatum. Ita omnino est, respondit Octavius: certa me spes tenet, sic fore. Nam hac eadem ipsā nocte idem Pater mihi quoque apparuit, & de eadem re me reddidit certiorem. Ita illi. Et verò spei euentus respondit.

XXX. DIE SEPTEMBRIS.

P. MARTINVS

LATERNA.

30 Septemb.
Roxolanus
in mari Bal-
ticō. 1598.
xstat. 45.
Soc. 19.

Exemplum

Calisij literis imbutus est magnā ingenij famā usque ad laudem extemporalitatis. Braunsbergensium Patrum pietate, doctrinā, consuetudine delectatus; exemplo sui magistri, se in Societatem dedit 10. Maij. Fuit Philosophus, Theologus, & missionum Apostolus insignis; at planè mirabilis in pœnitentiā prædicandā, velut Ioannes in deserto. In Stephani Barorij (inlyti, & rei Catholicæ ac Societatis studiosissimi Poloniae Regis) castris triennio ad Regem Latinē, ad alios Polonicē dixit; ac urbes postea præcipuas fructu suique nominis celebritate impleuit; Romæ quoque confectis feliciter negotiis, ad quæ expedienda venerat Regis missu. A Stephani Regis obitu Cracoviæ factus ad S. Barbaram Procurator, subinde Leopoli sociis præfuit. Inde ad Sigismundum Regem accitus in Sueciā, cùm è bello pax affulgeret, in Poloniā reueniebat. Sed nauis quā uehebatur, ab hereticis capta omnes Catholicos vexando exposuit hereticæ petulantiae procaciter in Pontificem, & Romanam fidem grassanti.

Dum ergò Martinus orthodoxos suos ad ea probra Christi causā fortiter toleranda hortaretur, hereticis innruit, eum non modò Catholicum, verū & Sacerdotem esse, atque adeò *Fides.* Jesuitam. Iam designabatur ad necem, cùm procacior quispiam intruso in os illi pane hortabatur ut comedat, breui quod abundè biberet habitus. Mox exuto, manus dirè sauciant, eumque, inflictis prius vulneribus, mari mergunt. Ingenium illi fuit mite; sed in diuinis ardens audensque, ac semper cupidum plures ad Ecclesiæ gremium adducendi. Regij Secretarij oratione, tanquam *Laterna Poloniae* luculenter laudatus est, additā quoque, ex ore famē ac populi, martyris appellatione. Ioannes Demetrius Archiepiscopus illum pro concione prolixè laudauit. Laurentius Bienzovyski nobilis Polonus 37. annos natus, & de P. Laterna benè meritus, anno 1602. in Tartarorum seruitutem redactus in bello, de tigno appensus, atque instar globi ligatus foueæ imminebat, ne qua elabi posset. Hic personatè affirmauit, sibi die 7. Junij Deū, 7. Iulij, ac Sanctos imploranti, conspectum currum splendidum quatuor equis *Totū mroic.* candidis vectum per mare, sedente in curru P. Martino Laterna radiis glorioso.

B B b